

Sygn. akt II W 963/17

WYROK

WIMIENIURZECZPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 1 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny

w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Zawisłak

Protokolant : sekretarz sądowy Sylwia Karkoszka

Oskarżyciel publiczny: -----

po rozpoznaniu w dniu 1.10.2018 r.

z wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Inspektorat w K.

sprawy :

R. L. syna W. i A. z domu K., ur. (...) w miejscowości B.

obwinionego o to, że:

I. w dniu 16.12.2016 r. jako Prezes Spółki (...) S.A. z siedzibą w O. nie dopełnił obowiązku opłacania składek za miesiąc 11/2016 na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne,

tj. za wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.z 2016 roku, poz. 963 z późn. zm.), z art. 193 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 roku poz. 581 z późn. zm.)

II. w dniu 17.01.2017 r. jako Prezes Spółki (...) S.A. z siedzibą w O. nie dopełnił obowiązku opłacania składek za miesiąc 12/2016 na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne,

tj. za wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.z 2016 roku, poz. 963 z późn. zm.), z art. 193 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 roku poz. 581 z późn. zm.)

III. w dniu 16.03.2017 r. jako Prezes Spółki (...) S.A. z siedzibą w O. nie dopełnił obowiązku opłacania składek za miesiąc 02/2017 na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych

tj. za wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.z 2017 roku, poz. 1027.), z art. 193 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 roku poz. 581 z późn. zm.), z art. 122 ustawy o promocji zatrudniania i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 poz. 1065),

IV. w dniu 19.04.2017 r. jako Prezes Spółki (...) S.A. z siedzibą w O. nie dopełnił obowiązku opłacania składek za miesiąc 03/2017 na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych

tj. za wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.z 2017 roku, poz. 1027.), z art. 193 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 roku poz. 581 z późn. zm.), z art. 122 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 poz. 1065),

V. w dniu 16.05.2017 r. jako Prezes Spółki (...) S.A. z siedzibą w O. nie dopełnił obowiązku opłacania składek za miesiąc 04/2017 na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz pracy i fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych

tj. za wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.z 2017 roku, poz. 1027.), z art. 193 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2015 roku poz. 581 z późn. zm.), z art. 122 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017 poz. 1065),

Wysokość zobowiązania za okres od 11/2016 r. do 04/2017 r. wynosi 184.047,32 zł plus odsetki za zwłokę liczone od należności głównej do dnia dokonania zapłaty.

1. obwinionego R. L. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu I i II czynów wypełniających dyspozycję art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, z art. 193 pkt 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, przy czym ustala, iż nieuregulowane składki na fundusz ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotne za miesiąc listopad 2016r. wyniosły łącznie 27 912,02 zł, natomiast nieuregulowane składki na fundusz ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotne za miesiąc grudzień 2016r. wyniosły łącznie 27 269,06 zł i za te czyny na podstawie art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 9 §2 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 3000 (trzy tysiące) złotych,

2. uniewinnia obwinionego R. L. od popełniania zarzucanych mu w punktach III-V czynów,

3. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem kosztów postępowania, w pozostałym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

SSR Anna Zawiślak

II W 963/17

UZASADNIENIE

R. L. był prezesem spółki akcyjnej (...). Do jego zakresu obowiązków należało regulowanie składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Spółka (...) nie uregulowała omawianych składek za miesiące listopad 2016r, grudzień 2016r, luty 2017r., marzec 2017r., kwiecień 2017r.

Łączna kwota nieuiszczonych składek na fundusz ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotne za miesiąc listopad 2016r. wyniosła łącznie 27 912,02 zł, natomiast nieuregulowane składki na fundusz ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotne za miesiąc grudzień 2016r. wyniosły łącznie 27 269,06 zł.

W dniu 6 lutego 2017r. obwiniony w imieniu spółki (...) złożył wniosek o rozłożenie zaległych składek na raty.

(dowód: zestawienie k. 4, częściowo wyjaśnienia obwinionego – k.179-180, 268, dokumentacja k. 47-166, pismo k. 266, zeznania świadka A. P. k. 249, 268)

Obwiniony od 17 lutego 2017r. do 17 sierpnia 2017r. nie był zdolny do wykonywania pracy i nieprzerwanie przebywał na zwolnieniu lekarskim (przy czym kilkakrotnie w szpitalu).

Z powodów zdrowotnych w dniu 29 kwietnia 2017r. złożył rezygnację z funkcji prezesa. Co zostało ujawnione w Serwisach (...) w dniu 30 kwietnia 2017r.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego – k., kserokopie zwolnień lekarskich k.7,25-40 , rezygnacja k. 41, dowody doręczenia k. 42-43, dokumentacja k.44-46).

W trakcie zwolnienia lekarskiego obwinionego zapadła decyzja o uwzględnieniu wniosku o rozłożenie na raty zapłaty zaległych składek. Część należności została uregulowana. Ponieważ nie dotrzymano wszystkich warunków określonych przez ZUS – doszło ostatecznie do odwołania decyzji o rozłożeniu na raty zapłaty z zaległych składek.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego – k.179-180, dokumentacja k. 47-166).

Obwiniony jest obecnie zatrudniony w kilku firmach, uzyskuje dochody w wysokości 1600 zł oraz 4750 euro, jest współwłaścicielem domu mieszkalnego. Dotychczas nie był karany za przestępstwa ani za wykroczenia.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego – k.179-180).

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia zgodne z opisanym powyżej stanem faktycznym.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego albowiem w zakresie koniecznym do ustalenia odpowiedzialności czy też braku odpowiedzialności w/w są one zgodne z twierdzeniami świadka A. P. oraz zgromadzonymi w sprawie dokumentami. Ustalenia stanu faktycznego nie budzą w istocie w niniejszej sprawie wątpliwości, fakt niepłacenia składek jest bezsporny. Pozostaje ocena prawna działania oskarżonego.

Z powyższych powodów uznano za wiarygodne zeznania świadka A. P. - znajdują one bowiem pokrycie w dokumentacji dołączonej do akt sprawy.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w aktach sprawy dokumentom albowiem nie było podstaw do ich kwestionowania.

Reasumując uznać należy, iż zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy wskazuje, iż obwiniony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu jedynie w punktach I i II wykroczeń. Był prezesem spółki i ciążył na nim ustawy obowiązki regulowania omawianych należności.

Zauważyć przy tym należy, iż obowiązek zapłaty składek aktualizował się w następnym miesiącu po miesiącu, za który składki miały być pobierane. Nieuregulowanie należności dzień po terminie ustawowym do ich zapłaty daje podstawę by przypisać obwinionemu popełnienie wykroczenia. Obowiązek zapłaty składek za miesiące listopad i grudzień 2016r. zaktualizował się przed datą zwolnienia lekarskiego obwinionego oraz przed datą złożenia wniosku o rozłożenie zapłaty na raty. Tym samym nie ma powodów do wyłączenia odpowiedzialności obwinionego.

Reasumując uznać należy, iż obwiniony wypełnił tym samym znamiona wykroczenia z art.

art. 98 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, z art. 193 pkt 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudniania i instytucjach rynku pracy.

Stronę podmiotową tych czynów stanowiła umyślność. Obwiniony miał świadomość, że spoczywają na nim obowiązki związane z koniecznością regulowania składek. Wiedział również, że spółka tego nie czyni. Stopień społecznej szkodliwości czynu należało uznać za umiarkowany.

Na podstawie art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 9 §2 kw (przewidującym wymierzenie kary w oparciu o najsurowszy przepis) Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 3000 złotych. Jest to minimalna wysokość kary grzywny wynikająca z omawianego przepisu. Przy wymiarze kary kierowano się dyrektywami zawartymi w art. 33 k.w. uwzględniając stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał uprzednią niekaralność obwinionego za wykroczenia. Wymierzona kara spełni rolę zapobiegawczą i wychowawczą w stosunku do samego obwinionego, jak również potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Mając na względzie powyższe, Sąd przyjął, iż wymierzona kara grzywny jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu i leży niewątpliwie w granicach możliwości finansowych obwinionego (uzyskującego miesięczne dochody w kilku firmach i w kilku walutach - w wysokości wielokrotnie wyższej niż orzeczona kwota).

W przeciwieństwie do zarzucanych obwinionemu w punktach I i II czynów obowiązek zapłaty należności za kolejne miesiące wskazane w zarzucie pojawił się w momencie gdy obwiniony nieprzerwanie przebywał na zwolnieniu lekarskim. Wyłącza to w ocenie sądu możliwość przypisania mu winy i w konsekwencji prowadzić musi do uniewinnienia.

Przy czym oczywistym jest, iż odpowiedzialność za wykroczenie (związana z uruchomieniem dodatkowej represji) nie jest tożsama z obowiązkiem uregulowania składek.

Uwzględniając częściowe uniewinnienie obwinionego Sąd obciążył go kosztami postępowania jedynie w zakresie w jakim doszło do skazania. Sytuacja majątkowa obwinionego nie sprzeciwia się takiemu rozstrzygnięciu.